

Matrimoni homosexual

ALEIX MAÑOSAS, CONSELLER DEL PS AL COMÚ D'ESCALDES-ENGORDANY

Ens trobem a principis de l'any 2013, en plena segona dècada del segle XXI i, en molts temes, sembla que encara ens trobem a les acaballes del segle XIX. Un d'aquests temes en què em sobta que no haguem avançat és en el del matrimoni homosexual. Sabem perfectament que hi ha diversos països arreu del món on s'ha establert legalment la figura del matrimoni civil entre persones del mateix sexe. En altres països, per maquillar-ho una mica, únicament permeten que aquest col·lectiu es converteixi en el que s'anomena parella de fet.

Fa poques setmanes va tornar a sortir aquest tema controvertit a la plana política. Hi ha persones que hi estan totalment en contra, unes altres hi estan totalment a favor i, fins i tot, n'hi ha que hi estarien a favor si es canviés el nom de l'acte i es deixés de dir-ne *matrimoni*. Personalment no puc entendre com és possible que en ple segle XXI hi hagi persones que no estiguin d'acord amb la legalització del matrimoni entre persones del mateix sexe. No hi ha cap explicació possible més enllà de l'homofòbia. Puc entendre que l'Església no accepti aquest fet dins els seus ritus, finalment a casa seva cadascú hi fa el que vol. Ara bé, discriminar un col·lectiu de persones davant la llei és imperdonable i inexcusable.

Pel que fa a aquells que diuen que s'ha de canviar el nom del matrimoni per adequar-lo al col·lectiu de gais i lesbianes, no hi puc estar més en desacord. Primer de tot, perquè moralment no té cap mena de sentit, ja que totes les persones han de tenir els mateixos drets davant la llei. En segon lloc, si fem una breu consulta al *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans, veurem que es defineix la paraula *matrimoni* com a "unió legítima entre dues persones que es comprometen a portar una vida en comú, establerta mitjançant certs ritus o formalitats legals". Per tant, no hi ha cap mena d'argument que sustenti la negació del nom *matrimoni* ni del fet que dues persones del mateix sexe es puguin casar.

Andorra hauria de ser un país emprenedor i progressista en molts aspectes, principalment en els que afecten la realitat diària dels ciutadans. A hores d'ara, encara estem molt lluny de ser un país que es pugui fer servir com a exemple en qüestions socials i legals. Cal començar a fer esforços reals en aquest sentit i començar a no discriminar el poble per la seva condició sexual, ja que aquesta mena d'exclusió ja no hauria d'existir.